

часть земѣ съ пещерѣ, гдѣ и погребалъ женѣ-тѣ си. И така първа-та собствениость (стяжаніе) Аврааму и на потомцы-тѣ му въ тѣхъ земѣхъ состояло отъ едно поле съ пещерѣ, въ коѣто ся помиралъ гроба-тѣ.

ГЛАВА XV.

ЖЕНИТВА ИСААКОВА.

Като доживѣлъ до старость, Авраамъ пожелалъ, доклѣ е още живъ, да задоми сына си, Исаака. Той не искалъ да го жени ни за едниѣ отъ Ханаанскы-тѣ дѣвицы, нѣ ся рѣшилъ да избере за него дѣвицѣ въ свое-то отечество и отъ рода си; поради това той повикалъ одного отъ слугы-тѣ си, на кого-то ималъ голѣмѣ довѣренность и който му управлявалъ всичко-то имѣніе, и казалъ му: „Закъли ми ся въ Бога нашего, Творца небу и земли, какъ нѣма да изберешъ за сына ми женѣ между дѣвицы-тѣ Ханаанскы, нѣ ще идешъ въ отечество-то ми, до мои-тѣ роднины, и оттамо ще доведешъ женѣ за Исаака. Господь Богъ, кому-то сѣмъ благоугождалъ въ всичкій си животъ, ще благоустрои твоя пѣть и ще испрати Ангела своего прѣдъ тебе.“ Слуга-та ся общалъ съ кметѣхъ да испълни всичкы-тѣ повелѣнія Авраамовы, взелъ десять вельблуды, натоварилъ ги съ богатство отъ господина си и трѣгнулъ за Месопотаміѣхъ, гдѣто бѣ оставилъ Авраамъ брата си Нахора.

Кога дошълъ близу до оный градъ, гдѣ живѣлъ Нахоръ, той ся запрялъ и расположилъ вельблуды-тѣ си недалеко отъ оный кладенецъ, на който обыкновенно доходяли за водѣ всичкы-тѣ градскы дѣвицы. Елеазаръ (така было имя-то на слугѣ-тѣхъ Авраамовѣ) наченѣлъ да ся моли Богу, да му яви Той, коя ще бѣде жена Исааку. „Нека,“ говоряше Елеазаръ въ молитвѣ-тѣхъ си къмъ Бога, „оная дѣвица, на коѣто рекѣ: наведи си водоноса и дай ми да ся